

Γιάννης Κ. Κασινίδης

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρεις Για γνο πώς Έχομε υποχρέωσι νά κάνωμε Ένα μνημόσυνο στον Γιοράχαμ Μπέλλ ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γιοράχαμ Μπέλλ ξέρω Έναν μονάχα, τόν Αμερικανό Έφευρέτη του τηλεφώνου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μήπως Έγώ ξέρω κανέναν δεύτερο ; Για τόν Έδιον λέω κι' Έγώ.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κι' Έχομε υποχρέωσι νά του κάνωμε μνημόσυνο ; Γιατί ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Διότι ο συχωρ εμένος Γιοράχαμ Μπέλλ με τήν Έφευρεσί του, τό τηλέφωνο, Έχει γίνει Ένας από τούς καλούς συνεργάτες της Έκπομπής μας.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Όμολογώ πώς δέν πολυκαταλαβαίνω.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά σου Έξηγήσω. Κάθε Πέμπτη βράδυ, στίς έννέα και τριάντε δταν τελειώνει ή Έκπομπή, κάποιος παληός Αθηναίος, φίλος βέναια κατά κανόνα με παίρνει στο τηλέφωνο : Βρέ Δημήτρη, μου λέει, καλά τό γαϊτανάκι κι' ο θεοδοσίου... δέν θά πής όμως τίποτα και για τόν Τσίλ Τσών, για τόν Σβέντζο, για τό Πανόραμα, τούς πανοραματζήδες του δρόμου, για τά ποντινάκια της τύχης ;
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Και Όλοι αυτοί οι παλαιοί Αθηναίοι, σου υπενθυμίζουν τηλεφωνικώς διάφορες λεπτομέρειες της παληής 'Αθήνας.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβώς. Τούς άπαντώ λοιπόν ότι Όλες αυτές οι γραφικές, οι γραφικώτατες λεπτομέρειες της παληής 'Αθήνας, δέν λέγονται σε μιά, ούτε σε πέντε, ούτε σε δέκα Έκπομπές. ~~Παραπέρα~~
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Υπομονή λοιπόν καλοί μου φίλοι και θά τά θυμηθούμε Όλα. Όλα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Απ' Όλα αυτά που ένέφερες πριν από λίγο μου Έκανε έντύπωση Ένα κινέζικο Όνομα : Τσίλ Τσών... Τί ήτανε αυτός ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ήτανε Γιαπωνέζος. Κοντός, κίτρινος, με λοξά πονηρά μάτια ντυμένος Ευρωπαϊκά και μοντέρνα, με μιά πελώρια Έγγλέζικη λευκή κάσια στο κεφάλι, χειμώνα καλοκαίρι. Τό μουστάκι του ήτανε πολύ περιέργο : Χωριζότανε σε δύο, δεξί μουστάκι και

ἄριστερό μουστάκι, ἐνῶ στή μέση τὸ ἔνω χεῖλος, κάτω ἀκριβῶς ἀπὸ τῆ μύτη εἶχε ἓνα κενὸ φαλακρὸ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάζομαι ὅτι θὰ ἦτανε σὰν μάσια ἀποικηγάτικη ὁ καπνός σου ὁ Τσίβ Τσών...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄλλοίμονό σου ἂν τὸν ἀποκαλοῦσες Τσίβ Τσών.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιατί ; Ἀυτό δέν ἦτανε τὸ ὄνομά του ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τὸ γιαπωνέζικο. Ὅμως ὁ Τσίβ Τσών εἶχε βαφτισθεῖ χριστιανὸς ἀπὸ βουδίστης ποὺ εἶ ἦτανε, λεγότανε Νικόλαος μὲ τὸ ἐπώνυμο Ἀσάκης.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἀσάκης / Γιατί Ἀσάκης ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τὸ Νικόλαος ἦτανε χριστιανικὸ ὄνομα. Γιὰ τὸ ἐπώνυμο, κόψανε τρεῖς τελευταῖες συλλαβὲς τῆς πόλεως Παγνασάνι - Ἀσάνι - ὅπου εἶχε γεννηθεῖ ὁ Τσίβ Τσών καὶ τοῦ τῆς κολλήσανε γιὰ ἐπώνυμο.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καὶ ἦτανε τύπος τῆς παλιῆς Ἀθήνας ὁ Τσίβ Τσών ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀπὸ τοὺς πρὶο γνωστοὺς. Ἐπισήμως ἦτανε πλανόδιος καπνοπώλης ἀλλὰ γύριζε μόνο σὲ κέντρα πολυτελείας, στὴν Ἡβη, στὸ Βασιλικό, τὰ δύο μεγάλα ζυθοπωλεῖα τῆς Ὀμονοίας, στοῦ Σφημάκη εἰς τὴν μύρα καὶ στοῦ Ζαβορίτη τὸ ζαχαροπλαστεῖο στὸ Σύνταγμα καθὼς καὶ στὰ δύο μεγάλα καφενεῖα στοῦ Καπερώνη στὴν Ὀμόνοια καὶ στοῦ Ζαχαράτου. Ἐπισήμως λοιπὸν πλανόδιος καπνοπώλης, ἐνεπισήμως λαθρέμπορος...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Λαθρέμπορος ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Λαθρέμπορος ~~καὶ μπορῶ νὰ σοῦ πῶ σχεδὸν μὲ τὴν ἐνοχὴ τῆς Ἀστυνομίας~~ γιατί ὅλοι ξέρανε ὅτι ὁ Νικόλαος Ἀσάκης κατέβαινε στὸν Πειραιῶ καὶ ἀγόραζε ποῦρα ἀπὸ τὰ ξένα ὑπερωκεάνεια καὶ τὰ πουλοῦσε στὴν Ἀθήνα ἀφορολόγητα. Φυσικά, εἶχε γίνει νόμιμο στὴν Ἀθήνα ὁ Τσίβ Τσών, τὸν πειράζανε μικροὶ καὶ μεγάλοι, τὸν γνωρίζανε καὶ οἱ πέτρες ἀνόμα καὶ κἀποτε, νομίζω κατὰ τὸ 1910, μερικοὶ Ἀθηναῖοι γιὰ νὰ γελάσουν τὸν ἔπεισαν νὰ ἐκθέσῃ ὑποψηφιότητα δημάρχου στὴν Ἀθήνα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δήμαρχος Ἀθηναίων ὁ Τσίβ Τσών ;

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Μάλιστα, ό Τσίλν Τσίλν, ό Νικόλαος 'Ασάκης. φυσικά βρεθήκανε
 δυό τρετζς δημοσιογράφοι έπ'αυτούς πού τόν δουλεύανε και του
 συντάξανε τό προεκλογικό του πρόγραμμα. θυμμαι λοιπόν - και
 τό θυμμαι πολύ καλά Γιάννο - ότι μέσα στις άλλες υποσχέσεις
 πού έδινε στους άθηναίους ό υποψήφιος δήμαρχος Νικόλαος 'Ασά-
 κης, ήτανε ή τοποθέτηση τεραστίας Ιαπωνέζικης βεντάλιας επί
 του Λυκαβητού, ώστε νά έχουνε δροσιά τό καλοκαίρι οί άθηναίοι.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Σοβαρά ; Είχε υποσχεθεί τέτοια πράγματα ό Τσίλν Τσίλν ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** 'Ο καινομοίρης... σάμπως ήξερε τί έταζε ; Του γράφανε, του δέ-
 νανε κανένα χαρτζιλίκι κι 'αυτός συμφωνούσε. Ταυτόχρονα έδινε
 και ανάλογη υποσχεσι για τόν χειμώνα : θά έτοποθετούσε στις
 γωνιές των δρόμων μεγάλες θερμάστρες για νά ζεσταίνονται οί
 διαβατικοί και οί έμποροι. Και κατέληγε : Τήν φηφον σας εις τόν
 ρέντην και φιλοπροδοον υποψήφιον δήμαρχον 'Αθηναίων Νικόλαον
 'Ασάκην ή Τσίλν Τσίλν.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Φαντάζομαι πόσο θ'άπογοητεύθηκε ό καινομοίρης ό Τσίλν Τσίλν όταν
 θά είδα πώς δέν πήρε ούτε φηφο.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** ούτε φηφο... μά δέν τόν έπείραζε τόσο ή άποτυχία του όσο τό
 ξύλο πού έφαγε από τήν γυναίκα του ό θυστυχής, γιατί ήτανε παν-
 τρεμένος μέ μία έλληνίδα άδελφή ή όποια τόν τσάκιζε στις και
 παζιές...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** Νά λοιπόν πού είπαμε και για τόν Τσίλν Τσίλν για νά ικανοποιη-
 θη και ό παληός άθηναίος πού σου τηλεφώνησε σχετικώς. Όμως
 πιστεύω πώς έχομε και άλλες λεπτομέρειες νά ποθμε άκόμη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Και μία βασιική είναι για μία λέξι, πού τήν έδημιούργησε ό
 άθηναϊκός λαός για μερικούς δηθεν κομφευσομένους, τους λι-
 μ ο κ ο ν τ ό ρ ο υ ς.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ** 'Αλήθεια, από καιρό ήθελα νά σε ρωτήσω και άλλο τό ξεχνούσα.
 Τί ακριβώς σημαίνει λιμονοντόρος ; Δέν είναι περιεργη λέξι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σάν λέξεις αυτή καθ'εαυτή είναι κάπως περίεργη. Για έναν όμως άθνατο δέν είναι περίεργη, γιατί ξέρει πως δημιουργήθηκε. Σύνθετη ή λέξεις από τήν λίμα που σημαίνει πεύνα (λιμός - λιμώττω, λιμοκτονώ = πεθαίνω της πείνας) και τήν ~~λεμονοκτονώ~~ Ιταλική λέξη *κόντες* - κόμης, μέ βλλα λόγια, ο κόντες που πεινάει, ο λιμασμένος κόντες, δηλαδή, ο κομφευόμενος ά-πένταρος. Η'αυτήν τήν λέξι ο άθνατος έχαρακτήριζε τούς έρω-τιδεις της έποχης του, που κάνανε βόλτες κάτω από παράθυρα και μπαλκόνια, γιατί είχανε έπισημάβει καμιά προίνα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Λοιπόν τώρα που μου τό εΐπες θυμίζαι κι'εγώ κάτι σχετικό. 'Ο λαός έχει πάντα τή μανία της παρωδίας. Και ειρωνευόμενος τούς λιμοκοντόρους της έποχης του, τραγουδούσε επάνω στην με-λωδία της έποχης : Πιπίνα μου άφρόπλαστη... 'Ο Ντουφεξιάδης θά μ'ς τραγουδήση τώρα τήν παρωδία :

ΝΤΟΥΦΕΞΙΑΔΗΣ (μόνο μέ πιάνο) Λιμοκοντόρος πέρασε - και βρήμε μιά δεκάρα
κι' από τήν πεύνα τήν πολλή - έπήρε κουραμένα
λιμοκοντόρος πέρασε μέ τό ψηλό κολλάρο
και έσκυψε καιμάζεψε στον δρόμο ένα τσιγάρο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Έτσι άκριβώς έκορδίδευε ο λαός τούς κομφευόμενους έρωτιδεις της έποχης έκείνης, τούς λιμοκοντόρους ή λιμοκόντηδες. Και γενικώτερα νομίζω, γύρω από τό 1900, μετά τόν άτυχή πόλεμο του 97, ή αντίδρασις, ή ~~απορία~~ ή άνάγκη μι'ς ψυχικής αντίδράσεως έρχισε νά δημιουργή τό εδουμο τραγουδι ή έχω έδικο :

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δέν έχεις καθόλου έδικο, γιατί αυτή τήν έποχή τραγουδιέται κα-θά κόρον ένα λαϊκό τραγουδι μέ στίχους που μαρτυρουν τόν πόνο μι'ς αγάπης, αλλά μέ τρόπο ~~απλό~~ περισσότερο κομικό παρά συν-νεφιασμένο και βαρύγδουπο. 'Ο Ντουφεξιάδης θά τό θυμίση στους άκροατές μας.

ΝΤΟΥΦΕΞΙΑΔΗΣ (μόνο μέ πιάνο) Η'εκαφες - μ'εκαφες, μ'εκαφες γειτόνισσα

Μ' Ξναφες γειτόνισσα, κακοθργα δολοφόνισσα...

Μ' Ξναφαν, μ' Ξναφαν, μ' Ξνάφαν τὰ ναζάνια σου
τὰ μάτια, τὰ χειλάκια σου...

Μ' Ξναφες, μ' Ξναφες, μ' Ξναφες πού νά καψς,
μ' Ξναφες πού νά καψς, σάν τό κεράκι τῆς λαμπρῆς...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Αυτό εἶναι τό τραγοῦδι. Καί θά ἤθελα νά ρωτήσω τόν ἔγαπητό μου
συνάδελφο Κώστα Καπνίση, τί γνώμη ἔχει γι' αὐτό τό λαϊκό τραγοῦδο

ΚΑΠΝΙΣΗΣ

εἶναι ἴσως ἀπό τίς λίγες περιπτώσεις πού πρέπει κι' ἔμεῖς, οἱ
μουσικοί, νά ἐμβαδύνουμε περισσότερο στά λόγια παρά στήν μελωδία
γιατί ἐνῶ ἡ μουσική δέν εἶναι παρ' ἓν ἀπλή λαϊκή μελωδία, οἱ
στίχοι, ἀπεικονίζουν καί ἀντανανλοῦν τήν ψυχική διάθεσι τῆς
ἐποχῆς. Τί μαντεύομε λοιπόν ἀπό τοῦς στίχους ; Μιά διάχυτη
εἰρωνική διάθεσι σαρκασμοῦ τοῦ αἰσθηματος ; Μ' Ξναφες πού νά
καψς - σάν τό κεράκι τῆς λαμπρῆς... Μή νομίζετε πώς θέλω νά μπῶ
στά οἰκόπεδα τῆς κριτικῆς τῶν στίχων. Θεός φυλάξοι... "Ὅμως
προσέξτε καίτι ; Δέν προλάβανε νά περάσουν πολλά χρόνια ἀπό τήν
ἀπελπισία τοῦ ἔραστοῦ πού τραγουδοῦσε " θά εὔρης κόμικαλα σκελε-
τωμένα - κι' αὐτά θαμένα στήν γῆ βαθειά... " καί νά πού ὁ ἔθη-
νατος ἔραστής συνέρχεται καί μ' ἄλο πού ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ ἔπιστη
τόν Ξναφε, τῆς λέει ἀπειλητικά ; Μ' Ξναφες πού νά καψς σάν τό
κεράκι τῆς λαμπρῆς... Εἶναι λοιπόν μιᾶ ἀναμφισβήτητη πρόδοος
ἐν ὄχι στήν μουσική, τουλάχιστον στήν ἔκφρασι τῶν αἰσθημάτων.
"Ὅσο γιᾶ τήν ἐνορχήστρωσί μου, θά σῆς παρακαλέσω νά τήν ἀκούσεται

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ " Μ' ΞΝΑΦΕΣ "

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Νομίζω ὅτι ὁ Καπνίσης ἔβαλε τὰ πράγματα στήν θέσι τους μέ ὅσα
μᾶς εἶπε γιᾶ τοῦς στίχους τοῦ τραγοῦδιου. Καί γιᾶ νά ἐξακολου-
θήσωμε ἔγαπητέ μου Γιάννο ~~εἰς τὴν ἀναδρομικὴν~~ τόν ἀναδρομικὸ
μας περίπατο στήν παλιὰ Ἀθήνα, σοῦ προτείνω νά πῶμε ἐδῶ κοντέ
σὴν εἴσοδο τοῦ Ζαππείου, ἀπέναντι στό Στάδιο.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τι νά κάνωμε ἀπέναντι στό Στάδιο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά θυμηθοῦμε τό μέρος όπου βρισκότανε τό Πανόραμα ἐδῶ καί πενήντα χρόνια.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τό Πανόραμα ; Πρώτη φορά τό ἀκούω.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μόνο ἐσύ ; Θαυμάζομαι ὅτι καί οἱ περισσότεροί ἀπό τοὺς ἀκροατές μας γιά πρώτη φορά θ' ἀκούθουνε ὅτι σ' ἐκεῖνο τό μέρος τοῦ Ζαππείου ὑπῆρχε ἕνα στρογγυλό κτίριο, παλαιό, καμπάλαιο οἰκοδόμημα, γυμνό, σάν στρατώνας, σάν φυλακή, μέ μικρές - μικρές τρῦπες ὀλόγυρα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κατάλαβα, κατάλαβα. Ποῦ εἶπες ; Πανόραμα, εἶπες καί κυκλικό κτίριο μέ μικρές μικρές τρῦπες καί κατάλαβα. Σ' αὐτές τίς μικρές τρῦπες προσηλώνανε τὰ μάτια τους οἱ θεατές καί βλέπανε τὰ ^{ὅπου} εἰς θαυμαστά τοῦ πανοράματος. Ἀπό μέσα θά ~~ἔβλεπαν~~ ^{ὕπῆρχε καμιᾶ} περιστρεφική ταινία μέ διάφορες εἰκόνες, τοπεῖα, γυναικεῖες καλλονές, προσωπικότητες τῆς ἐποχῆς καί ὁ κοσμάκης ~~ἀπεθαύμαζε~~ ^{ἀπεθαύμαζε} τὴν ἐκτύλιξι τῆς ταινίας, τοῦ πρωτοποριστικοῦ αὐτοῦ κινηματογράφου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πιάνο μου, μπράβο. Τά λές σάν νά τά ἔχης ζήσει... Ἐννοεῖται ὅτι καί τότε, ἐξήντα χρόνια πρίν, τό Πανόραμα αὐτό ἦτανε τό ρεζίλεμα τῆς Ἀθήνας καί πανέννας δέν τό εἶχε σέ ὑπόληψι. Ὅμως τό κυκλικό του ἐρειπωμένο κτίριο, βρισκότανε πάντα στήν θέσι του, σ' αὐτήν τὴν θέσι πού ἀργότερα ὀνομαζότανε " Ἀγελάδες " γιὰτί ὑπῆρχε ἐκεῖ, μετὰ τὴν κατεδάφισι τοῦ Πανοράματος, ἕνα βουστάσιο μέ ἀγελάδες... " Ἀς' τε Γιάνιο κοσχοβολοῦσε ὁ τόπος ἀπό τίς ἀγελάδες καί τὴν κοπριά τους.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μά νομίζω ὅτι ἐκεῖ, στό ἴδιο ἐκεῖνο μέρος, ἔγινε ἀργότερα ἕνα κέντρο καί κάποιο θέατρο Βαριετέ πού λεγότανε κι' αὐτό " Ἀγελάδες ".

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅπως τό λές Γιάνιο. Ἔως πρὸ εἰκοσι ἐτῶν, στὰ 1946 ὑπῆρχε

ἀκόμη αὐτό τό Βαριετέ πού λεγότανε " Ἀγελάδες " ~~πάλαι ποτέ
ἀνεπαίσθητο ἀνεπαίσθητο ἀνεπαίσθητο ἀνεπαίσθητο ἀνεπαίσθητο ἀνεπαίσθητο~~
Κι' ἐκεῖ, σ' αὐτό τό βαριετέ, ἔκουσα ἕνα καλοκαιρινό βράδυ
τόν καιρό τῆς Κατοχῆς, ἕνα παλιό ἀθηναϊκό τραγούδι τοῦ Ροδίου
Ἡ Ζαφείρια εἶναι τὰ μάτια σου " πού θ' ἔβριζε νά τό θυμηθοῦνε οἱ
ἀθηναῖοι ἀπό τόν Ντουφεξιόδη.

ΝΤΟΥΦΕΞΙΟΔΗΣ (Μέ πλάνο μόνο) Ζαφείρια εἶναι τὰ μάτια σου...

κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιὰ τόν συνθέτη ~~ἀπό~~ τῆς παλιῆς Ἀθήνας Δημήτριο Ρόδιο ἔχομε
κεῖ τόσο πολλά πού δέν ὑπάρχει λόγος νά ποῦμε περισσότερα. Ἄς
ἐρμεσθοῦμε ν' ἀκούσωμε τήν σύγχρονη ἐνορχήστρωσι πού ἔκανε στήν
ὀμορφὴ μελωδία του ὁ συνάδελφος Κώστας Καπνίσης.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Ἡ ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ξαναγυρίζομε στό Πανόραμα Γιάνιο.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πάλι στό Πανόραμα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι ἀκριβῶς στό Πανόραμα, αὐτό γιὰ τό ὅποιο μιλοῦσαμε πρὶν
ἀπό λίγο, μὰ στό ὑπαίθριο Πανόραμα τῶν ἀθηναϊκῶν δρόμων καί
στούς πλανόδιους Πανοραματζήδες.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ὑπῆρχε καί τέτοιο φρούτο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἐλα Σβέντζο καί κατέβα - πάρε τό κερὶ καί φέγγε...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ὑί εἶναι αὐτό ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μοτίβο, σῆμα κατατεθέν ἔν τῷ προτιμᾶς ἢ σλόγηναν ὅπως θά 'λε-
γε σήμερα ἕνας ἐγγλέζος ἐπιχειρηματίας. Ὁ πλανόδιος Πανοραμα-
τζῆς κυκλοφοροῦσε στίς γετονιές μὰ δέν περιφρονοῦσε τὰ κέν-
τρα. Τό τακτικώτερό του στέκι, ἦτανε τό Ζάππειο, ὁ κήπος

του Μουσείου και πολύ συχνά και ή πλατεία Κλαυθμώνος, γενικά κάθε άνοιχτός χώρος όπου συχνάζανε τεμπέληδες και άργόσχολοι. Μαγαζί του : "Ένα κουτί σαν μεγάλη φωτογραφική μηχανή επάνω σε τρίποδα, που φωτιζότανε έσωτερικά από μια λάμπα άσετυλήνης. Προς τα ύπηρχε ό άπαραίτητος φακός από τόν όποτον έκοίταζε ~~άποψη~~ τό νοήμον κοινόν.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Έχω δια βάσει σε παληά περιοδικά τήν φράσι : 'Εδω κύριοι βλέπετε... ~~άποψη~~ ήτανε φράσις του Πανοραματζή :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μία από τίς κλασσικές φράσεις του Πανοραματζή. 'Εδω κύριοι βλέπετε... Έτσι ήρχιζε ή έκτύλιξις των εικόνων.

Γ ΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Στάσου Δημήτρη γιατί μου 'χει μένει τυπωμένη στή μνήμη μία ~~άποψη~~ δόκιμη φράσις : 'Εδω κύριοι βλέπετε τόν μέγαν 'Αλέξανδρον ~~άποψη~~ που σιοτώνει τόν θ φ ι ο ν μέ τό κοντάρι και φωνάζει : Βόηθα Χριστέ και Παναγιά... Καί ό θφιος μπουρδουιλώνεται στέ πόδια του άλόγου και από θφιος γίνεται ψ ό φ ι ο ς...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί άφου περίμενε ένα λεπτό ό Πανοραματζής προσέθετε τήν φράσι : "Ελα σβέντζο και κατέβα, πάρε τό κερι και φέγγε...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί ήτανε αυτό :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σου είπα : Διαφημιστικό σλόγκαν κατ'έρχήν και μοτίβο για τήν έλλαγή της εικόνας. "Έξω από τό κουτί του Πανοράματος, ύπηρχε ένας μακρύς γυάλινος σωληνας γεμάτος κατά τό ήμισυ μέ νερό. Τό επ'νω μέρος ήτανε σιεπασμένο μέ μια μεμβράνη ή ένα λεπτό δέρμα κάτω από τό όποτο, μέσα στον σωληνα ύπηρχε ένα πολύχρωμο παραγμιοζάνι, ό σβέντζος...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σ β έ ν τ ζ ο ς :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έτσι τόν έλεγαν όλοι οι Πανοραματζήδες : Σβέντζο. "Όταν λοιπόν ό Πανοραματζής επέζε τό δερμάτινο πώμα του σωληνα, ό έέρας που βρισκότανε στο κενό μέρος, έσπρωχνε τό παραγμιοζάνι και τό ανάγ καζε να μη στο νερό. Ταυτόχρονα, μέ τό έλλο του χέρι ό Πανοραματζής ήναβε τό φως μέσα στο Πανόραμα που τό είχε σβύσει στο

τέλος της εικόνας και καθώς έλεγε ο πανοραματζής : "Έλα εβέντζο και κατέβα πάρε τό κερί και φέγγε, τά παιδιά και πολλοί άφελεις έπίστευαν ότι ο εβέντζος, με τήν κάθοδό του στο νερό, έφώτιζε τήν εικόνα."

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αύτός λοιπόν ήτανε ο περιλάλητος εβέντζος.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αύτός. "Η σχετική φράσις είχε γίνει παροιμιώδης στην παληά 'Αθήνα μά με τόν καιρό, ξεχάστηκε κι' αυτή, άφου οι Πανοραματζήδες χαθήκανε άπό τήν πιάτσα. "Η πρωτεύουσα προώδευε και δέν τούς ήθελε πιά..."

Γ. ΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Είπες μιá φράσι Δημήτρη πού μου θυμίσε ένα περίφημο τραγουδι της έποχής. Είπες : δέν τούς ήθελε πιά ή πρωτεύουσα και θυμήθηκα τό " Δέν σε θέλω πιά... " πού έχάλασε τόν κόσμο κυριολεκτικά στην 'Αθήνα και σ' όλη τήν 'Ελλάδα. Θα μάς τό πη 'Ο Πτουφεξιλάδης.

ΠΤΟΥΦΕΞΙΛΑΔΗΣ (Μέ πιάνο μόνο) 'Από τά πολλά πού μου 'χεις κανωμένα
Δέν σε θέλω πιά - δέν σε θέλω πιά

κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ο φίλος μας ο Κώστας Καπνίσης τί γνώμη έχει γι' αυτήν τήν άθηναϊκή έπιτυχία :

ΚΑΠΝΙΣΗΣ Γι' αυτήν τήν ναπολιτάνικη έπιτυχία δηλαδή. Μιá Ιταλική καντσονέττα, πραγματικά χαριτωμένη στό είδος της, με όλη τήν τεχνοτροπία της πατρίδας της πού μεταφυτεύτηκε και στην 'Ελλάδα και άνθισε. Στην διεθνή μουσική υπάρχουν πολλά τέτοια λουλούδια πού ευδοκιμοϋν σε κάθε κλίμα, πολύ περισσότερο ένα τραγουδι γεννημένο σε κλίμα Ιταλικό πού τόσο συγγενεύει με τό δικό μας. Οί έλληνικοί του στιχοι, άσχετοι τελείως με τούς Ιταλικούς, του έδωσαν τήν έλληνική ύψηλοότητα και τό κανανε ντόπιο. 'Αμοϋστε παρακαλώ τήν ένορχήστρωσί του.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ Η ΕΠΟΡΧΗΣΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΝ ΣΕ ΘΕΛΩ ΠΙΑ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν σέ θέλω πιά, δέν σέ θέλω πιά... "Ήτανε ή εποχή που γινόντουσαν άτέλειωτοι καυγάδες μεταξύ καθαρουσσιάνων και δημοτικιστών. 'Ο Ψυχάρης είχε κηρύξει τήν 'Επανάστασι μέ τό περίφημο " Ταξίδι " του και ό καθηγητής του Πανεπιστημίου Γεώργιος Μιστριώτης είχε τεθεί επί κεφαλής των γλωσσαμυντόρων. Τότε που χύθηκε και αίμα σέ διαδηλώσεις γιά τά 'Ορεσταιανά και τά Εθαγγελιανά. Μερικοί λοιπόν έξυπνοι πανταδόροι πήγανε ένα βρόδου κάτω από τό σπίτι του Μιστριώτη και του τραγουδήσανε τό " Δέν σέ θέλω πιά... " σε καθαρεύουσα :

Λόγω των πολλών-κακών και φρικαλέων

κόρη έμή σκληρά - κόρη έμή σκληρά

ού βούλομαι - ού βούλομαι σου πλέον

φύσις πονηρά - φύσις πονηρά...

Φυσικά ό Μιστριώτης βγήκε στό μπαλκόνι του και τούς κατάβρεξε... μά αυτά θά τά ποθμε καιμιά έλλη μέρα γιατί ή ώρα μας τέλειωσε άγαπητέ μου Γιάννο. 'Αρεβουάρ λοιπόν τήν προσεχή πέμπτη, τήν ίδια ώρα.